

Nils Spaans melkt samen met zijn zoon Joep in Broek in Waterland 160 koeien met melkrobots.

Imagoschade

Het lijkt wel of de landbouw de laatste jaren publicitair in zeer zwaar weer is gekomen. Kleine en grotere schandalen volgen elkaar in een gestaag tempo op. Mestfraude, tweelingfraude, kalversterfte, de melkveehouderij is in de media van een zichtbare en gewaardeerde knuffelsector met veel krediet verworven tot een pariasector van dierenbeulen en milieucriminelen.

Zo'n twaalf jaar geleden werkte ik een periode voor de melkvee-innovatiestichting Courage aan het project Cowmunity. Dat was een verkenning over de mogelijke gevolgen voor landschap, milieu en maatschappij als gevolg van schaalvergroting in de melkveehouderij. We benoemden de dilemma's door een bedrijf voor 1000 koeien te ontwerpen, met als doel het behoud van een breed draagvlak van de maatschappij. Alle denkbare maatschappelijke en wetenschappelijke instituten hebben we betrokken bij onze planvorming. Ook de Dierenbescherming praatte mee. Mijn verbazing was groot toen er na de publicatie van het eindrapport toch heel veel kritiek van deze partij kwam. Kritiek op onderwerpen die tijdens het proces geen probleem leken te zijn.

Ik leerde voor het eerst dat iedere belangenorganisatie in de media altijd dezelfde eenvoudige en herkenbare signalen uitzendt, vooral om de achterban het gewenste beeld voor te schotelen.

Maar kritiek van opposenten kan en moet de landbouwsector serieus nemen door deze te weerleggen of ermee aan de slag te gaan. Het grote verschil van de commotie rondom kalversterfte nu en de tweelingfraude van vorig jaar is dat de media bij de kalversterfte wel een puntje hebben. Bij de tweelingfraude bleek het een storm in een glas water, maar rondom kalversterfte had de sector zelf al vastgesteld dat het beter moest. De eerste plannen om het percentage kalversterfte terug te dringen zijn immers al gestart.

Het is uitermate teleurstellend om twaalf jaar na het Cowmunity-rapport te moeten vaststellen dat de angst die we destijds hadden om hetzelfde negatieve imago als de intensieve veehouderij opgeplakt te krijgen, nu toch deels de realiteit is.

Om ruimte te houden om hier koeien te mogen blijven melken, zullen we nog beter moeten luisteren naar de maatschappij om alle negatieve aandacht een stap voor te blijven.

‘Het grote verschil met tweelingfraude is dat **de media bij de kalversterfte wel een puntje hebben**’

